

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การคัดกรองใบพืชเพื่อเป็นตัวดูดซับในการบำบัดเบนซีนในระบบกะ (batch)

จากการศึกษาเพื่อคัดกรองตัวดูดซับจากใบพืชทั้งหมด 18 ชนิด เพื่อหาใบพืชที่มีประสิทธิภาพสูงในการบำบัดเบนซีนที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 20 ppm ภายในระบบปิดตลอดระยะเวลา 3 วัน ซึ่งผลการวัดปริมาณเบนซีนที่เหลืออยู่แสดงในตารางที่ 4.1 และ เมื่อคำนวณความเข้มข้นของปริมาณเบนซีนที่ถูกดูดเข้าไปในใบไม้แต่ละชนิดอยู่ใน $\mu\text{mole/g}$ of adsorbent ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 4.2 ซึ่งจากผลการทดลองจากตารางที่ 4.1 และ 4.2 พบว่าใบของ *D. picta* (ใบสาวน้อยปะแป้ง) *F. religiosa* (ใบโพธิ์) *L. macrocarpa* (ใบอินทนิล) *A. scholaris* (ใบตีนเป็ด) และ *A. aureum* (ใบปลงทะเล) มีประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนสูงตั้งแต่วันที่ 1 ของการบำบัด โดยเมื่อพิจารณาในวันที่ 3 ของการทดลองพบว่าใบตีนเป็ดมีประสิทธิภาพการดูดซับเบนซีนเข้าไปในใบสูงถึง $20.57 \pm 1.62 \mu\text{mole/g}$ of adsorbent ส่วน *D. picta* *F. religiosa* *L. macrocarpa* และ *A. aureum* มีประสิทธิภาพการดูดซับ เบนซีนเข้าไปในใบพืชเท่ากับ 19.37 ± 0.25 , 18.33 ± 1.12 , 20.07 ± 0.88 และ $18.9 \pm 0.54 \mu\text{mole/g}$ of adsorbent ตามลำดับ จะเห็นว่าใบพืชมีศักยภาพในการดูดซับเบนซีนได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับ R. Kamath (2005) ที่พบว่าเบนซีนง่ายที่จะ transform เข้าไปในพืช และ Environmental Agency (2009) กล่าวว่า พืชสามารถสะสม VOCs ในใบพืชได้ และ species ของพืชเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการดูดซับเบนซีนได้สูงหรือต่ำ

ตารางที่ 4.1 การบำบัดเบนซีนของพืชทั้ง 18 ชนิด ภายในระบบทดลองแบบกะ

ชนิดใบพืช (Plants leaf Species)	ปริมาณเบนซีนที่เหลือ (ppm)		
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3
<i>H. rubescens</i> (ใบเสนห์จันทร์แดง)	19.74±0.00 ^a	19.73±0.01 ^a	19.68±0.08 ^a
<i>C. hystrix</i> (ใบมะกรูด)	17.81±0.09 ^{d,e}	17.51±2.49 ^{c,d,e,f}	17.36±0.75 ^{b,c}
<i>M. paradisiacal</i> (ใบตอง)	17.41±0.57 ^{d,e,f}	15.63±0.94 ^{g,h}	15.67±0.32 ^e
<i>M. indica</i> (ใบมะม่วง)	17.79±0.99 ^{d,e}	17.82±1.01 ^{b,c,d,e}	18.05±0.87 ^{b,c}
<i>C. macrolepis</i> (ใบสน)	19.59±0.05 ^a	18.92±0.14 ^{a,b}	18.97±0.01 ^a
<i>L. macrocarpa</i> (ใบอินทนิล)	16.85±0.15 ^{f,g}	16.38±0.01 ^{g,h}	14.23±0.25 ^h
<i>C. odorata</i> (ใบตะแบก)	18.65±0.06 ^{b,c}	18.39±0.37 ^{b,c}	18.17±0.06 ^b
<i>C. siamea</i> (ใบขี้เหล็ก)	18.98±0.09 ^{a,b,c}	18.67±0.31 ^{a,b,c}	17.80±0.04 ^{b,c}
<i>B. villeda</i> (ใบเฟื่องฟ้า)	19.02±0.10 ^{a,b}	18.30±0.08 ^{b,c,d}	17.97±0.33 ^{b,c}
<i>C. grandis</i> (ใบตำลึง)	18.67±0.52 ^{b,c}	18.74±0.65 ^{a,b,c}	18.09±0.09 ^{b,c}
<i>D. picta</i> (ใบสาวน้อยปะแป้ง)	16.91±0.07 ^{f,g}	15.47±0.04 ^h	14.43±0.07 ^{f,g}
<i>A. atlas</i> (ใบผีเสื้อ)	19.00±0.10 ^{a,b,c}	14.97±0.13 ^h	15.09±0.06 ^{e,f}
<i>P. longifolia</i> (ใบโศก)	18.17±0.26 ^{c,d}	17.70±0.12 ^{b,c,d,e,f}	17.30±0.14 ^c

<i>F. religiosa</i> (ใบโพธิ์)	16.95±0.03 ^{f,g}	16.97±0.11 ^{d,e,f,g}	14.73±0.32 ^{f,g}
<i>A. andraeanum</i> (ใบหน้าวัว)	16.39±1.34 ^{g,h}	16.39±0.06 ^{f,g,h}	16.43±0.13 ^d
<i>P. indicus</i> (ใบประดู่)	16.01±0.72 ^h	15.40±0.80 ^h	14.88±1.24 ^{f,g}
<i>A. scholaris</i> (ใบตีนเป็ด)	17.24±0.14 ^{e,f}	15.90±0.10 ^{g,h}	14.09±0.46 ^{g,h}
<i>A. aureum</i> (ใบปลงทะเล)	16.84±0.18 ^{g,h}	15.81±0.15 ^{g,h}	14.57±0.15 ^{f,g}

หมายเหตุ: ค่าที่แสดงในตารางเป็น ค่าเฉลี่ย±ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจำแนกกลุ่มโดยใช้ Duncan multiple range test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.2 ประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของพืชทั้ง 18 ชนิด ภายในระบบทดลองแบบกะ

ชนิดใบพืช (Plants leave Species)	ปริมาณของเบนซีนที่ถูกดูดซับ ($\mu\text{mole/g}$ of adsorbent)		
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3
<i>H. rubescens</i> (ใบเสนห์จันทร์แดง)	0.92±0.01 ^a	0.94±0.02 ^a	1.1±0.28 ^a
<i>C. hystrix</i> (ใบมะกรูด)	7.64±0.33 ^{d,e}	8.66±8.70 ^{c,d,e,f}	9.19±2.63 ^{b,c}
<i>M. paradisiacal</i> (ใบตอง)	9.01±1.99 ^{d,e,f}	15.20±3.29 ^{g,h}	15.05±1.14 ^e
<i>M. indica</i> (ใบมะม่วง)	7.67±3.45 ^{d,e}	7.56±3.54 ^{b,c,d,e}	6.79±3.05 ^{b,c}
<i>C. macrolepis</i> (ใบสน)	1.42±0.19 ^a	3.75±0.52 ^{a,b}	3.58±0.04 ^a
<i>L. macrocarpa</i> (ใบอินทนิล)	10.94±0.54 ^{f,g}	12.59±0.03 ^{f,g,h}	20.07±0.88 ^h
<i>C. odorata</i> (ใบตะแบก)	4.67±0.23 ^{b,c}	5.59±1.32 ^{b,c}	6.36±0.24 ^b
<i>C. siamea</i> (ใบขี้เหล็ก)	3.52±0.34 ^{a,b,c}	4.63±1.11 ^{a,b,c}	7.66±0.17 ^{b,c}
<i>B. villea</i> (ใบเฟื่องฟ้า)	3.38±0.37 ^{a,b}	5.89±0.30 ^{b,c,d}	7.06±1.17 ^{b,c}
<i>C. grandis</i> (ใบตำลึง)	4.62±1.84 ^{b,c}	4.37±2.28 ^{a,b,c}	6.64±0.33 ^{b,c}
<i>D. picta</i> (ใบสาวน้อยปะแป้ง)	10.73±0.25 ^{f,g}	15.77±0.17 ^h	19.37±0.25 ^{f,g}
<i>A. atlas</i> (ใบผีเสื้อ)	3.48±0.37 ^{a,b,c}	17.49±0.46 ^h	17.08±0.21 ^{e,f}
<i>P. longifolia</i> (ใบอโศก)	6.34±0.91 ^{c,d}	7.98±0.44 ^{b,c,d,e,f}	9.39±0.51 ^c
<i>F. religiosa</i> (ใบโพธิ์)	10.61±0.12 ^{f,g}	10.53±0.41 ^{d,e,f,g}	18.33±1.12 ^{f,g}
<i>A. andraeanum</i> (ใบหน้าวัว)	12.55±4.69 ^{g,h}	12.56±0.21 ^{f,g,h}	12.41±0.46 ^d
<i>P. indicus</i> (ใบประดู่)	13.88±2.52 ^h	16.01±2.81 ^h	17.82±4.35 ^{f,g}
<i>A. scholaris</i> (ใบตีนเป็ด)	9.61±0.52 ^{e,f}	14.25±0.38 ^{g,h}	20.57±1.62 ^{g,h}
<i>A. aureum</i> (ใบปลงทะเล)	10.97±0.63 ^{g,h}	14.59±0.54 ^{g,h}	18.9±0.54 ^{f,g}

หมายเหตุ: ค่าที่แสดงในตารางเป็น ค่าเฉลี่ย±ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจำแนกกลุ่มโดยใช้ Duncan multiple range test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากผลการทดลองการคัดกรองพืชในการบำบัดเบนซีนแบบกะ (batch) ในระบบปิด ผลการทดลองพบว่า พืชทั้ง 5 ชนิด คือ *A. scholaris* (ใบตีนเป็ด) *L. macrocarpa* (ใบอินทนิล) *D. picta* (ใบสาวน้อยปะแป้ง) *A. aureum* (ใบปลงทะเล) *F. religiosa* (ใบโพธิ์) มีประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนสูง ดังนั้นจึงได้นำพืชทั้ง 5 ชนิดไปทำการทดลองดูดซับเบนซีนในระบบต่อเนื่องต่อไป

การดูดซับเบนซีนในระบบต่อเนื่องด้วยใบพืช

จากการทดลองการประยุกต์ใบพืชที่มีประสิทธิภาพดูดซับเบนซีนในระบบกะ(batch) ได้ดี 5 ชนิด คือ *A. scholaris* (ใบตีนเป็ด) *L. macrocarpa* (ใบอินทนิล) *D. picta* (ใบสาวน้อยปะแป้ง) *A. aureum* (ใบปลงทะเล) *F. religiosa* (ใบโพธิ์) โดยนำมาทดลองในระบบต่อเนื่อง (ภาพที่ 3.1) โดยป้อนเบนซีนเข้าไปในระบบความเข้มข้นที่ 55 ppm อย่างต่อเนื่อง เป็นเวลาทั้งหมด 156 ชั่วโมง ผลการทดลองแสดงดัง ตารางที่ 4.3-4.7 และ ภาพที่ 4.1 ซึ่ง พบว่าประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนของ *D. picta* *A. aureum* *A. scholaris* มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง ประมาณ ร้อยละ 67.61- 85.43 , 59.81-87.22 และ 63.29-86.26 ของการทดลองชั่วโมงที่ 6-84 ส่วน *L. macrocarpa* และ *F. religiosa* มีประสิทธิภาพเพียงร้อยละ 44.83-74.28 และ 45.02-76.65 ตามลำดับ และจะเห็นว่าในชั่วโมงที่ 132 เป็นต้นไปไม้ทั้ง 5 ชนิดสามารถบำบัดเบนซีนได้ค่อนข้างต่ำ

ตาราง 4.3 ประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของไบตินเปิด

ชั่วโมง (วัน)	ประสิทธิภาพการบำบัด (%)	SD
6	82.03	9.07
12	71.95	2.32
18	85.58	4.89
24	75.86	12.16
30	88.75	18.53
36	61.23	8.11
42	66.43	5.44
48	58.77	10.82
54	59.81	0.74
60	71.42	6.03
66	82.61	6.33
72	87.22	4.68
78	87.22	4.68
84	79.05	6.66
90	79.41	7.12
96	53.65	4.31
102	68.57	13.25
108	71	9.56
114	71.03	10.91
120	62.13	11.97
126	16.93	0.67
132	0	0
138	0	0
144	0	0
150	0	0
156	0	0

* ควบคุมน้ำหนักผงไบตินที่ดูดซับให้น้ำหนัก 15 กรัม

ตาราง 4.4 ประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของไบอินทิน

ชั่วโมง (วัน)	ประสิทธิภาพการบำบัด (%)	SD
6	45.02	2.48
12	53.69	7.35
18	58.54	2.26
24	45.79	3.40
30	70.41	5.46
36	48.02	22.31
42	76.65	9.18
48	61.94	6.81
54	55.01	0.66
60	60.33	1.11
66	71.43	2.96
72	74.53	0.93
78	74.53	0.93
84	68.83	13.084
90	62.20	11.63
96	43.91	1.18
102	25.78	3.08
108	3.67	11.73
114	5.04	3.84
120	12.62	0.79
126	10.00	1.30
132	11.00	6.04
138	0	0
144	0	0
150	0	0
156	0	0

* ควบคุมน้ำหนักผงไปไม้ตัวดูดซับให้น้ำหนัก 15 กรัม

ตาราง 4.5 ประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของใบสวาน้อยปะแป้ง

ชั่วโมง (วัน)	ประสิทธิภาพการบำบัด (%)	SD
6	78.59	11.90
12	82.60	5.72
18	67.61	3.43
24	68.70	3.25
30	85.43	7.93
36	84.56	10
42	77.76	16.27
48	84.73	12.52
54	76.70	14.92
60	72.44	7.73
66	88.33	4.38
72	80.32	7.77
78	80.32	7.77
84	85.81	13.48
90	72.13	2.40
96	65.84	0.97
102	48.82	0.20
108	22.05	16.47
114	23.88	1.41
120	7.30	5.61
126	7.30	5.61
132	8.82	1.07
138	0	0
144	0	0
150	0	0
156	0	0

* ควบคุมน้ำหนักผงใบไม้ตัวดูดซับให้ได้น้ำหนัก 15 กรัม

ตาราง 4.6 ประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของใบปรงทะเล

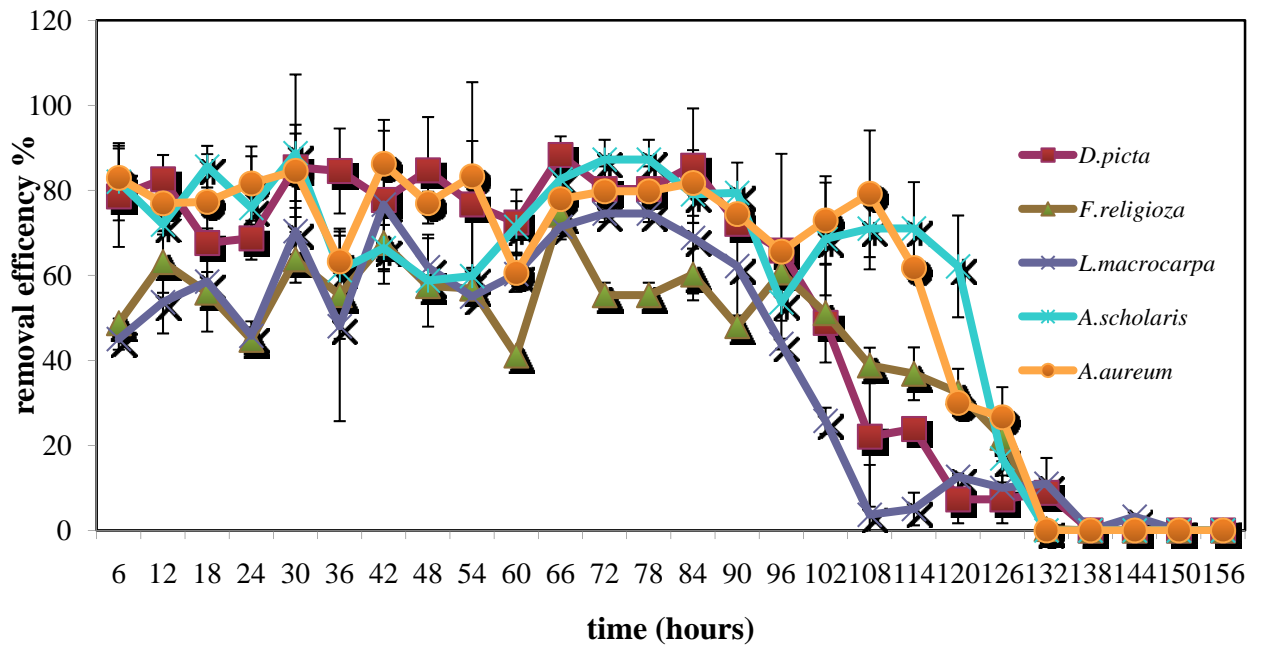
ชั่วโมง (วัน)	ประสิทธิภาพการบำบัด (%)	SD
6	82.94	6.93
12	76.95	6.38
18	77.31	11.22
24	81.61	8.73
30	84.59	10.85
36	63.29	7.72
42	86.26	10.32
48	77.00	2.69
54	83.32	22.13
60	60.58	4.44
66	77.95	8.77
72	79.77	5.88
78	79.77	5.88
84	81.75	7.73
90	74.44	4.77
96	65.59	23.01
102	72.93	10.40
108	79.21	14.89
114	61.73	2.27
120	30	1.02
126	26.63	0.28
132	0	0
138	0	0
144	0	0
150	0	0
156	0	0

* ควบคุมน้ำหนักรวมของใบไม้ที่ดูดซับให้น้ำหนัก 15 กรัม

ตาราง 4.7 ประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของไบโพลี

ชั่วโมง (วัน)	ประสิทธิภาพการบำบัด (%)	SD
6	48.76	1.10
12	63.15	7.24
18	55.96	9.17
24	44.83	2.96
30	63.79	5.50
36	55.40	10.34
42	67.63	9.59
48	57.48	0.69
54	56.90	3.79
60	41.16	1.97
66	74.28	2.41
72	55.34	2.93
78	55.34	2.93
84	60.21	6.07
90	48.09	2.35
96	60.69	5.74
102	51.12	11.61
108	38.80	4.18
114	36.85	6.21
120	32.46	5.55
126	21.78	11.92
132	0.32	0.39
138	0	0
144	0	0
150	0	0
156	0	0

* ควบคุมน้ำหนักผงไบโพลีที่ดูดซับให้น้ำหนัก 15 กรัม

ภาพที่ 4.1 ประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีน (%) ด้วยไพบีชนิดต่างๆ ในระบบบำบัดแบบต่อเนื่อง (continuous system)

กลไกการดูดซับเบนซีนด้วยไพบี

1) การแยกแยะ (desorption)

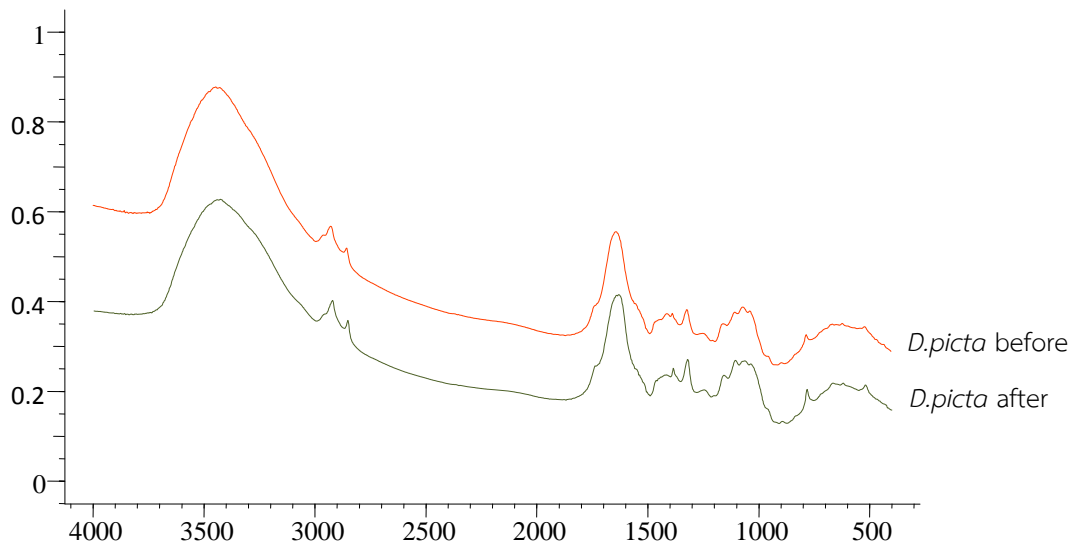
การศึกษาประสิทธิภาพการแยกแยะเบนซีนจากไพบีชนิดต่างๆ ด้วยเฮกเซน ผลการศึกษาพบว่าเบนซีนสามารถแยกแยะได้มากกว่าร้อยละ 99 ของไพบี *D. picta*, *A. aureum*, *L. macrocarpa*, *L. macrocarpa* และ *F. religiosa* ส่วนไพบี *A. scholaris* สามารถแยกแยะได้ร้อยละ 83.11 ซึ่งจะเห็นว่าไพบีเหล่านี้มีประสิทธิภาพการแยกแยะสูง ซึ่งกลไกการดูดซับน่าจะเป็นการดูดซับทางกายภาพ (physical adsorption)

ตารางที่ 4.8 ประสิทธิภาพการแยกเชื้อ (desorption) ของเบนซีนจากใบไม้

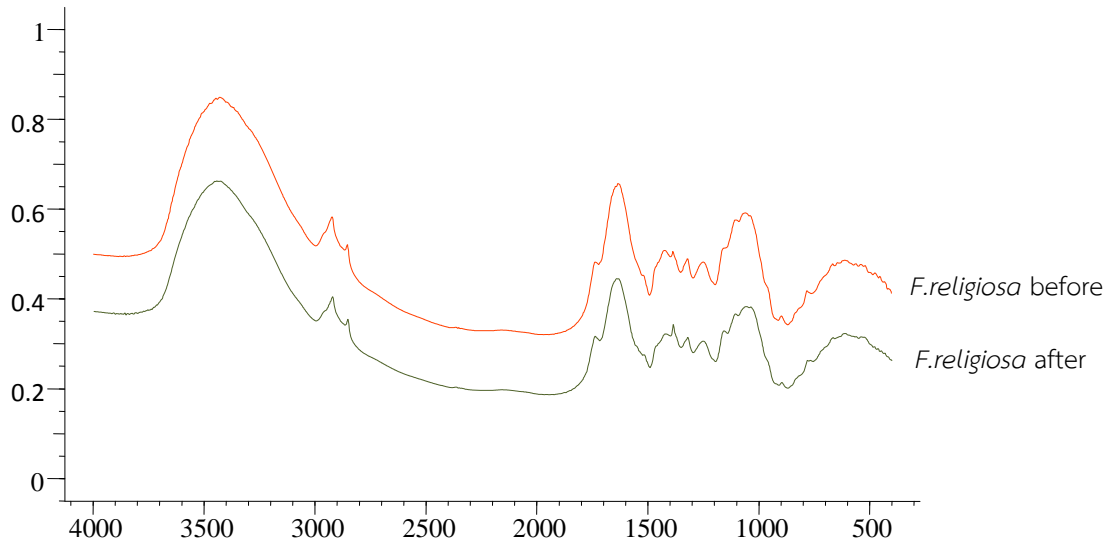
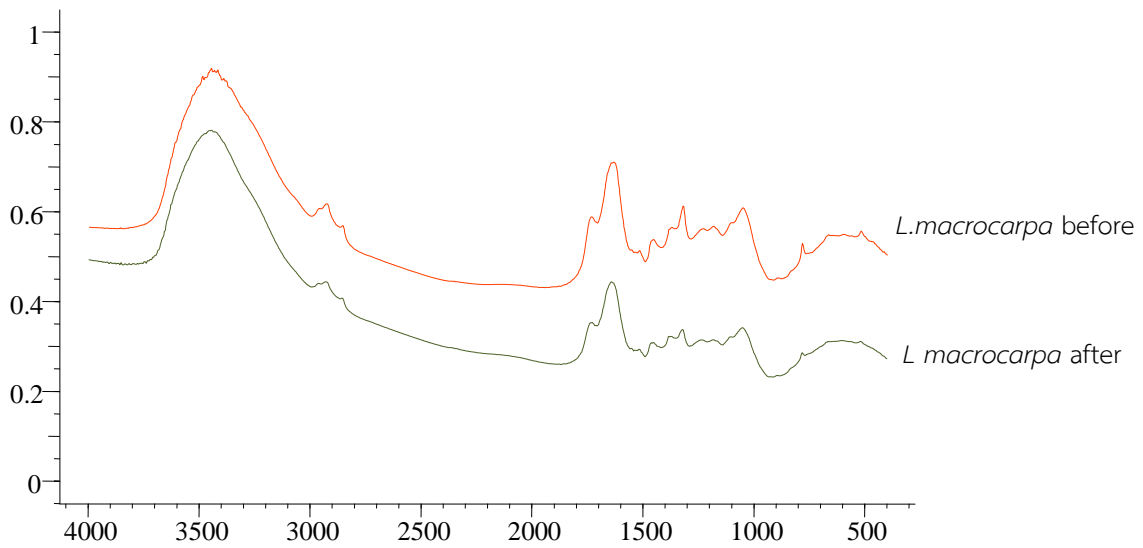
ชนิดของใบพืช	% การแยกเชื้อ (desorption)
<i>D. picta</i>	>99.5
<i>A. aureum</i>	>99.5
<i>A. scholaris</i>	83.11
<i>L. macrocarpa</i>	>99.5
<i>F. religiosa</i>	>99.5

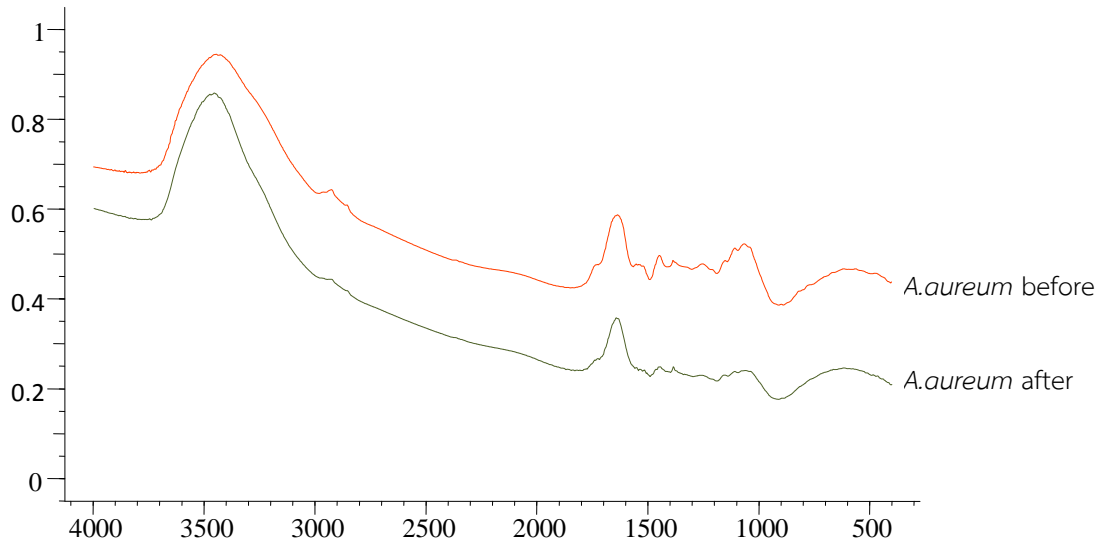
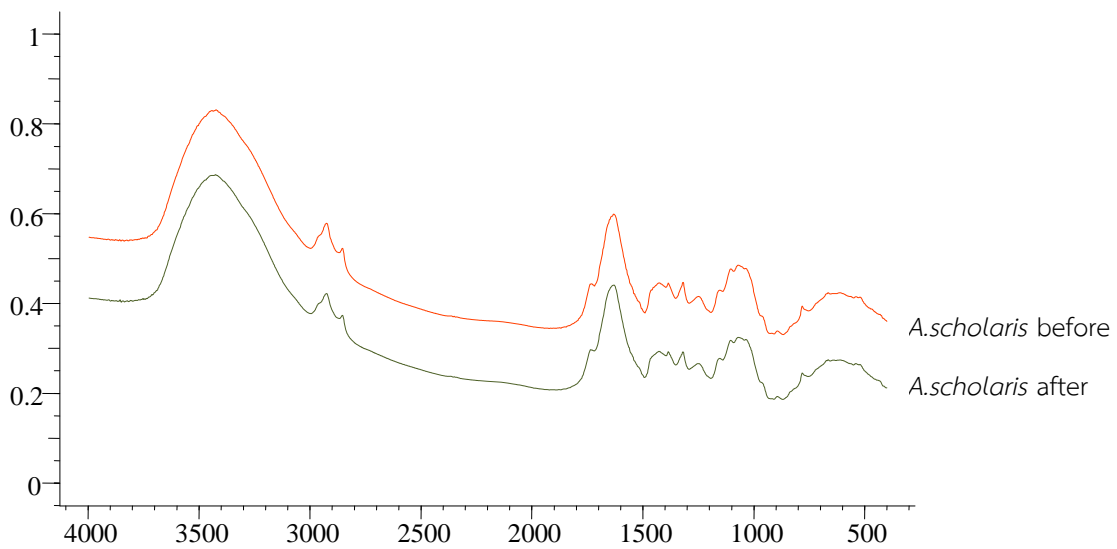
2) การศึกษาหมูฟังชั้นด้วย FTIR

ผลของ FTIR ก่อนและหลังการดูดซับเบนซีนด้วยใบพืช แสดงดังภาพที่ 4.2

a) *D. picta*

b) *F. religiosa*c) *L. macrocarpa*

d) *A. aureum*e) *A. scholaris*

ภาพที่ 4.2 FTIR ของใบพืชชนิดต่างๆ ก่อนและหลังดูดซับ

จากภาพที่ 4.2 แสดงหมู่ฟังก์ชันของใบพืชก่อนและหลังดูดซับเบนซีน ซึ่งผลการทดสอบ FTIR ของใบพืชก่อนดูดซับเบนซีน พบว่าหมู่ O-H ที่ตำแหน่งพีก (peak) ประมาณ 3400 ต่อเซนติเมตร และหมู่ C-H ที่ตำแหน่งพีก 2920 และยังพบพีกของ C=O ที่ตำแหน่ง 1735 ต่อเซนติเมตร และ C=C ที่ตำแหน่ง 1614 ต่อเซนติเมตร และหมู่ methoxy (O-CH₃) ถูกพบที่ตำแหน่ง 1447 ต่อเซนติเมตร นอกจากนี้พบ หมู่ O-H deformation มาจากหมู่ phenolic group และ พบ primary alcohol และ secondary alcohol ,C-OH ที่ตำแหน่ง 1059 และ 1104 ต่อเซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนหมู่ฟังก์ชันของใบพืชหลังดูดซับพบว่าไม่แตกต่างจากก่อนดูดซับ ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่ากลไกการดูดซับเบนซีนในใบพืชเป็นกลไกการดูดซับทางกายภาพ (physical adsorption)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณแว็กซ์ (wax) กับประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของใบพืช

จากการศึกษาปริมาณ wax ในพืชทั้ง 18 ชนิด กับ ประสิทธิภาพในการ บำบัดเบนซีน(ตารางที่ 4.9) พบว่าปริมาณ wax ที่เพิ่มขึ้นมีแนวโน้มทำให้ใบพืชมีประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนสูงขึ้น เช่น *A. scholaris* *A.aureum* *D. picta* มีปริมาณ wax 0.11 ±0.01 , 0.10±0.00^d และ 0.25±0.01 mg/g of adsorbent ตามลำดับ ซึ่งพืชเหล่านี้ค่อนข้างมี wax สูงเมื่อเปรียบเทียบกับพืชชนิดอื่น และพบว่ามีประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนสูงถึง 20.57±1.62 18.9±0.54 19.37±0.25 μmole/g of adsorbent แต่อย่างไรพืชบางชนิด มีปริมาณ wax เท่ากัน เช่น *C. hystrix* (ใบมะกรูด) *M. paradisiacal* (ใบตอง) แต่ประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนต่างกัน คือ 9.19±2.63 และ 15.05±1.14 μmole/g of adsorbent สำหรับ *C. hystrix* (ใบมะกรูด) และ *M. paradisiacal* ตามลำดับ และใบพืชบางชนิด มีปริมาณ wax สูง เช่นใบ *A. andraeanum*(ใบหน้าวัว) แต่ให้ประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนต่ำกว่า *A .scholaris* และ *A.aureum* ทั้งๆ ที่มีปริมาณ wax มากกว่า ดังนั้นจากผลการทดลองจะเห็นได้ว่า ปริมาณ wax ในใบพืช น่าจะเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบำบัดเบนซีนในใบพืช ซึ่งอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ อีกเช่น องค์ประกอบของ wax ที่แตกต่างกันของพืชแต่ละชนิด (Devi Ugrehelidze , 1996) ซึ่งอาจต้องศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ของน้ำหนักwax ต่อประสิทธิภาพในการบำบัดเบนซีนของใบพืช 18 ชนิด

ชนิดใบพืช (Plants leaves Species)	น้ำหนักแวกซ์ (mg/g of adsorbent)	ปริมาณของเบนซีนที่ถูกดูดซับ ($\mu\text{mole/g}$ of adsorbent)
<i>H. rubescens</i> (ใบเสน่ห้จันทร์แดง)	0.01±0.00 ^a	1.1±0.28 ^a
<i>C. hystrix</i> (ใบมะกรูด)	0.06±0.01 ^{b,c}	9.19±2.63 ^{b,c}
<i>M. paradisiacal</i> (ใบตอง)	0.06±0.02 ^{b,c}	15.05±1.14 ^e
<i>M. indica</i> (ใบมะม่วง)	0.05±0.00 ^{b,c}	6.79±3.05 ^{b,c}
<i>C. macrolepis</i> (ใบสน)	0.01±0.00 ^a	3.58±0.04 ^a
<i>L. macrocarpa</i> (ใบอินทนิน)	0.18±0.03 ^g	20.07±0.88 ^h
<i>C. odorata</i> (ใบตะแบก)	0.04±0.01 ^b	6.36±0.24 ^b
<i>C. siamea</i> (ใบขี้เหล็ก)	0.16±0.04 ^f	7.66±0.17 ^{b,c}
<i>B. villea</i> (ใบเฟื่องฟ้า)	0.05±0.00 ^{b,c}	7.06±1.17 ^{b,c}
<i>C. grandis</i> (ใบตำลึง)	0.05±0.00 ^{b,c}	6.64±0.33 ^{b,c}
<i>D. picta</i> (ใบสาวน้อยปะแป้ง)	0.25±0.01 ^h	19.37±0.25 ^{f,g}
<i>A. atlas</i> (ใบผีเสื้อ)	0.10±0.00 ^d	17.08±0.21 ^{e,f}
<i>P. longifolia</i> (ใบอโศก)	0.07±0.01 ^c	9.39±0.51 ^c
<i>F. religiosa</i> (ใบโพธิ์)	0.10±0.00 ^d	18.33±1.12 ^{f,g}
<i>A. andraeanum</i> (ใบหน้าวัว)	0.14±0.02 ^e	12.41±0.46 ^d
<i>P. indicus</i> (ใบประดู่)	0.10±0.02 ^d	17.82±4.35 ^{f,g}
<i>A. scholaris</i> (ใบตีนเป็ด)	0.11 ±0.01 ^d	20.57±1.62 ^{g,h}
<i>A. aureum</i> (ใบปลงทะเล)	0.10±0.00 ^d	18.9±0.54 ^{f,g}